

A U S T R A L S K É

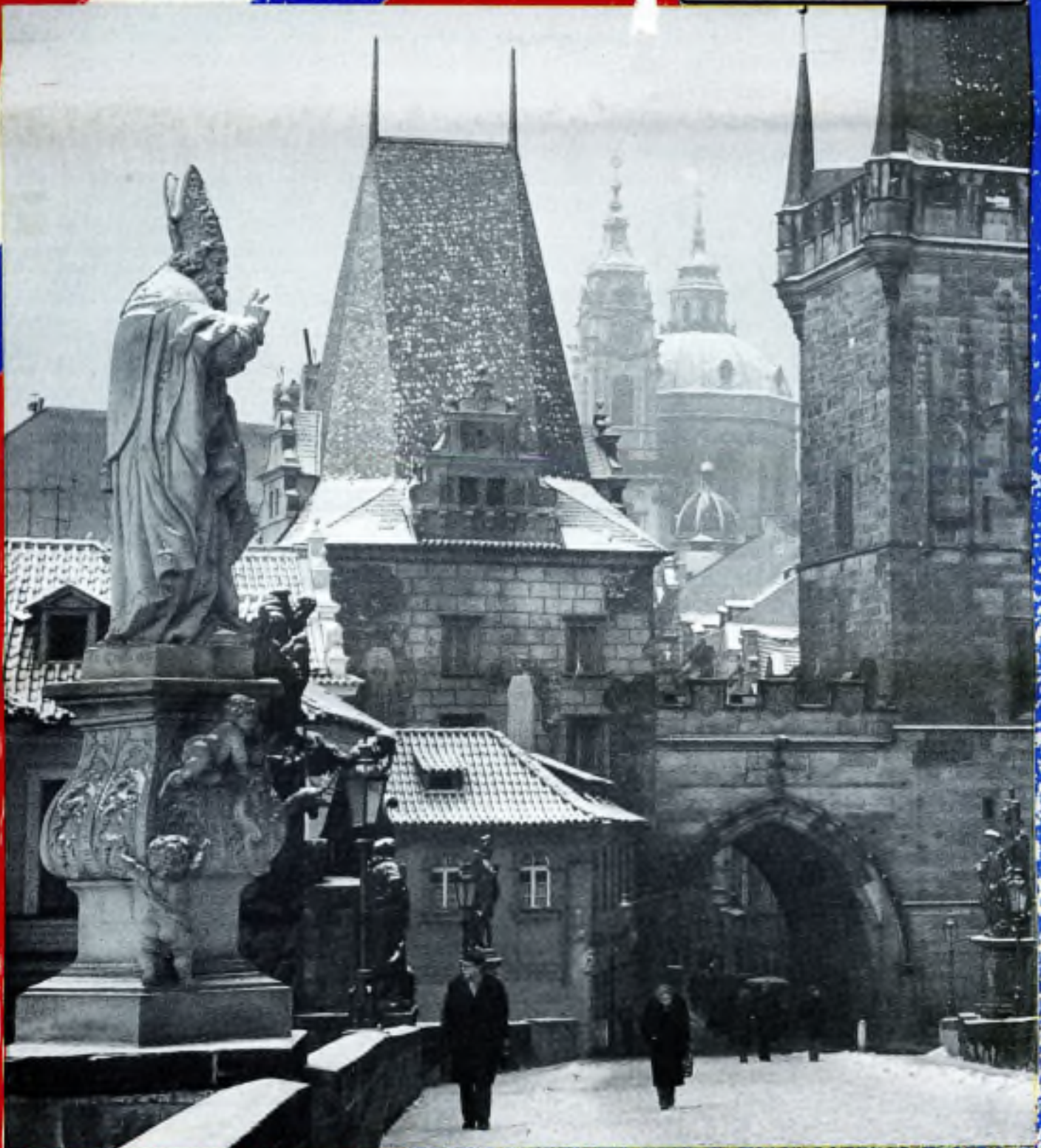
listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

Číslo 3 Listopad 1991

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910 \$2.60





DUŠAN PÁLKA

Dušan Pálka se narodil 3.11.1942 v Praze, absolvoval gymnázium a tři dny studoval na filosofické fakultě University Karlovy. Pak dělal nakladače na nádraží, asistenta produkce v televizi, byl na vojně, pak znovu na nádraží, fotografem v Sociologickém ústavu ČSAV skladníkem, redaktorem zemědělského časopisu až posléze se stal profesorní m karikaturistou. Pálka patří k tvůrům, kteří se zasloužili o konstituování kresleného humoru jako uměleckého žánru stojícího na pomezí výtvarného umění, publicistiky a literatury a jejichž neopomenutelnou zásluhou je, že termín lidový humor přestává mít hanlivý a vulgární nádech. Pálka dokáže citlivě vnímat okamžiky, kdy se všední a triviální mění v obecně platné nebo vyjimečné. Přesně ho charakterizuje otázka jednoho mladíka, který se zeptal: "Pálka? Pálka, to je ten, co kreslí vtipy, co mají vtíp?"



No ne- Sykorovi! To je dost, že jste se taky konečně přišli ukařat!



A - Nováčkové. Konečně vás vidím jinak, než v těch věčně otoupaných dříváčích...



2 malíčkovští jsem se radoval celý život. Teď už bych se chtěl radovat z něčeho velkého.



Nashle, pane, a děkujeme za vaši nerájem!

ZPRÁVY Z ČSFR

Praha: - President Václav Havel podepsal tzv. lustrační zákon. Předseda Fedrálního shromáždění Alexander Dubček se od zákona distancoval místo něj ho podepsal Rudolf Batěk.

Praha: Urychlenou novelizaci lustračního zákona žádá předsednictvo Čs. helsinského výboru v dopise prezidentu Václavu Havlovi. Podle názoru autorů dopisu je zákon ve své konečné podobě v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

Praha: - Zklámaní nad tím, že byl lustrační zákon schválen, vyjádřil v rozhovoru s nejvyššími představiteli České republiky Dagmar Burešovou a Petrem Pithartem, generální tajemník Mezinárodní konfederace svobodných odborů John Vandervenken.

Praha: - Kompletní návrh státní smlouvy mezi Českou a Slovenskou republikou byl dokončen s tím, že smlouva vystihuje suverenitu i svrchovanost obou republik a jejich ochotu vytvořit společný stát. Do pléna slovenského parlamentu by se měl návrh dostat začátkem prosince.

Praha: - Již 380 000 lidí z celé ČSFR podepsalo Výzvu občanů, která žádá poslance, urychlit legislativní práce nezbytné k včasnému vyhlášení referenda.

Karlovy Vary: - Pro slovenskou reprezentaci je přijatelné, aby společný stát měl společnou obranu, zahraniční politiku, měnu a s tím související zákonodárství. Uvedla to mluvčí federální vlády když informovala o průběhu jednání nejvyšších ústavních představitelů obou republik a federace. Podle slov premiera Mariana Čalfy je po této schůzce Československu blíže spíše společnému státu než jeho rozdělení. Jak řekl slovenský premiér Ján Čarnogurský, podařilo se vypracovat podklad pro jednání předsednictva ČNR a SNR o smlouvě mezi oběma republikami.

Stane se Austrálie "bílým odpadem Asie"?

Austrálie riskuje, že se stane "bílým odpadem Asie", jestliže nezmodernizuje svoji ekonomiku zlepšením a zkvalitněním pracovních sil, řekl před nedávnem federální ministr práce, školství a odborného výcviku pan Dawkins.

Na celostátní konferenci Australské rady děkanů škol v Canbere, rovněž dodal, že intelektuální snobismus potlačuje snahy, aby se Austrálie skutečně stala "moudrou" zemí. Tím, že se zvýší počet obyvatel s universitním titulem před jménem, nevytvoří se ještě nezbytně "moudrý" národ. Pan ministr dále zdůraznil, že je třeba klást větší důraz na odborné znalosti, preferovat praktickou zručnost a zkušenost, chceme-li obstát ve světové konkurenci.

Je třeba zvýšit prestiž odborného výcviku!

Ještě stále se mnoho mladých lidí hlásí ke studiu na univerzitách a nevyužívá možností na TAFE Colleges, protože vzdělání dosažené na tomto ústavu není dosud dostatečně hodnoceno. Pan Dawkins dále řekl, že bohužel v Austrálii je ještě pořád slovo "odbornost," spojováno pouze s universitním titulem, vysokoškolským vzděláním, vědeckou prací a nebo alespoň s výborným závěrečným vysvědčením ze střední školy.

"Dosud přežívá názor," pokračoval pan ministr, "že ten kdo má dobré výsledky na střední škole, musí jít na universitu a pak se bude věnovat vědecké, či teoretické činnosti a naopak jen slabší studenti jdou na průmyslové školy, kde získávají odborný výcvik a odcházejí do praktického života."

Stručný přehled rubrik

Stane se Austrálie "bílým odpadem Asie"?	01 - 02
Důvod ke štěstí	03
Proč znovu oživovat Jaltskou legendu?	04
Rozvod od lože i stolu	05
Rozvod zbytečný a nákladný	06
Společnost pro vědy a umění	07
Povídání o lidech a knihách	08 - 09
Nad dopisy čtenářů	10
Slovo má hudba	11
Stránka pro ženy	12
Zprávy z konzulátu	13
Ve stoje neinvestuji	14
Sportovní zajímavosti	15
Inzerce a služby	16

Všechny podnikatele českého a slovenského původu, kteří mají zájem o obchod s ČSFR zveme na setkání s delegací MZO ČSFR, kterou vede náměstek ministra J. Kollert. Členy jsou nám. gen. ředitele Skloexportu J. Krčmář, gen. ředitel Živnobanky ing. J. Kunert a gen. ředitel společnosti Corfin ing. F. Fridrich.

V pátek 29.11. 91 večer v Sokole v Sydney.
Rezervace: (02) 529 8457

Jenomže pro zlepšení ekonomiky i hospodářství vůbec jsou zručnost, odborné technické znalosti a vynalézavost právě tak důležité jako vynikající akademické výsledky, řekl pan Dawkins a pokračoval: "Národ není moudrý, jestliže není schopen využít dobrých nápadů, rychle je uvést do praxe a nemá-li odborníky, kteří mohou řešit problémy přímo na pracovišti a v průmyslu. Dokonalá odbornost je základem pro vytvoření silné ekonomiky, která může obstát ve světové konkurenci."

Znovu opakoval varování, které poprvé vyslovil singaporský ministerský předseda pan Lee Kuan Yew, téměř před deseti lety, že Austrálie je v nebezpečí, že se stane "bilým odpadem Asie."

Pan Dawkins podporuje myšlenku nové dohody mezi vládou, odbory, pracovníky, učiteli i mistry, která by poskytovala nekvalifikovaným dělníkům, studentům s horšími výsledky ze střední školy a emigrantům lepší možnost k získání kvalitního odborného výcviku.

Upozorňuje na to, že v letošním roce, v době vysoké nezaměstnanosti se téměř 400 000 mladých lidí snaží začlenit do pracovního procesu.

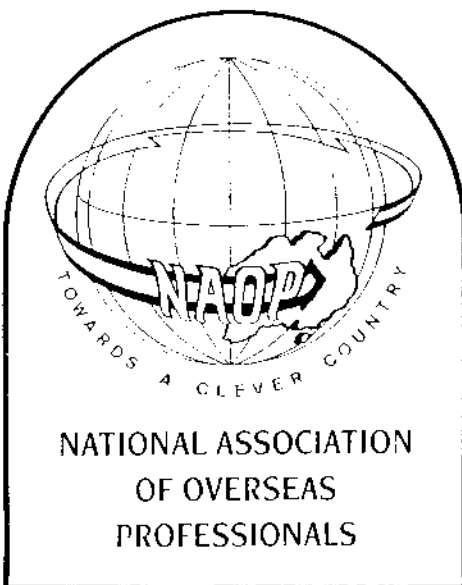
Ministři školství budou znovu diskutovat o přestavbě odborného vzdělávání na schůzi Australské školní rady.

Poznámka: Ekonomika založená na práci mozku je ten klíč,

který pomůže Austrálii přežít na světových trzích v 21-tém století, řekl před nedávnem poradce Rady pro budoucnost dr Peter Ellyard.

Sir William Keys, AC OBE MC, uvedl v říjnovém vydání časopisu AIM:

"Australská ekonomika ztrácí ročně více než 250 milionů dolarů tím, že nevyužívá všech zkušeností, které si sebou přinesli emigranti ze zámoří. Vzdělání a znalosti emigrantů je potenciální zlatý důl. A bylo by k prospěchu jak státních, tak soukromých podniků, kdyby tyto zdroje začaly využívat."



Ceny základních potravin v ČSFR

Ke dni 1. října tohoto roku se ceny základních potravin v ČSFR pohybovaly v tomto rozmezí:

1l mléka	4.90 - 5.80
čtvrtka másla	15.40 - 18.30
vejce (1 kus)	1.30 - 2.06
rýže (1 kg)	17.00 - 22.50
chleba (kilo a půl)	5.80 - 9.50
cukr (1 kg)	15.80 - 25.80
špagety (půl kila)	10.00 - 17.50
pivo (10 stupňů)	3.70 - 4.60
olej (600 g)	18.00 - 26.30

ZAJÍMAVOSTI

Po 70 letech existence změnila Komunistická strana Československa název. Od 28. srpna se jmenuje Federace Komunistické strany Čech a Moravy a Strany demokratické levice.

Jak uvedl Sydney Morning Herald, Československo se rozhodlo propustit všechny bývalé vedoucí členy KSČ z vyšších a středních míst ve státních podnicích, u soudů a na univerzitách. Zákon, který byl před nedávnem projednán parlamentem, ukládá ministru vnitra ustanovit komisi, která by přezkoušela minulost desetitisíců lidí ve všech státních podnicích a službách. Zákon se týká všech vysokých funkcionářů Komunistické strany, včetně členů ústředního výboru a okresních tajemníků. Netyká se však volených úředníků, jako např. starostů nebo členů parlamentu. Československý zákon jde mnohem dál než podobné zákony jiných zemí bývalé Varšavské smlouvy.

Staronový azyl pro Lenina

Helsinky - Leninovo muzeum ve Finsku je připraveno stát se místem posledního odpočinku zakladatele sovětského státu. Oznámil to ředitel muzea.

"Lenin u nás vždy našel úkryt, když byla v Rusku složitá situace", řekl ředitel muzea v Tampere Aimo Minkkinen. Dodal, že dnes, kdy se v Sovětském svazu objevují návrhy na převezení Leninoва těla z mauzolea na petrohradský hřbitov, je proto normální ve Finsku uložit jeho ostatky.

Lenin žil ve Finsku dva roky po revoluci 1905 a skrýval se tam i před říjnovou revolucí (?)

Muzeum v Tampere založené v roce 1946 je jediným svého druhu v kapitalistických zemích.

Podivná výplata

Dělníci v severoruském městě Tver budou dostávat část mzdy ve tvrdé měně - totiž v cihlách. Kdo pracuje v továrně déle než 10 let může si směnit rubl za 4 cihly, kdo pracuje kratší dobu, tak pouze za 3 cihly.

Důvod ke štěstí?

Aleš Nebeský

That should make you happy at least, řekl hlas do telefonu zatím co na televizní o brazovce před budovou komunistického sekretariátu dav lidí kontroloval tašky funkcionářů, aby ne-vynášeli kompromitující materiály. Pak padla socha Lenina a Dzeržinského a můj dlouholetý australský levicový přítel na druhém konci telefonu chtěl vědět, zda teď Češi také zakáží komunistickou stranu.

Doporučil jsem mu, aby pozorněji poslouchal - Jelcin činnost strany - v této revoluční situaci - jen pozastavil a bez ohledu na to, co by mě učinilo "šťastným" pochybuji, že zákaz by si byl mohl dovolit. Bez komunistické technokracie a byrokracie by se mu státní správa zhroutila. Bohužel.. Právě tak jak si to nemohou dovolit Češi.. Bohužel.. Obzvláště, když "sametovou" metodou se dosud nepodařilo odstranit moc a vliv lidí odpovědných za minulost a souzení pachatelů zločinů ještě ani nezačalo.

Ze by to bylo nedemokratické? - v ideálním světě jistě. Pokusil jsem se mu vysvětlit (ani již nevím po kolikáté), že - koneckonců - komunistické hnutí má na svém kontě více obětí, než nacismus a fašismus dohromady. Přitom nikdo nepovažuje za nedemokratické, že po 45 letech stále v Německu, nepochybně demokratickém, nacistické hnutí je ústavně postaveno mimo zákon a v mnoha západních demokraciích, když ne zakázáno, tak rozhodně není pojímáno vládami, sdělovacími prostředky a většinou lidí se sympatiemi a porozuměním. Přitom rozdíl mezi nacismem a komunismem je jen ideologický - proč je tedy tak těžké pochopit, že obyvatelstvo zemí, kde komunistické strany do nedávna vládly, se ke komunistům láskou a porozuměním nepřetrhne. To je rezervováno truchlícím ideologickým pozůstalým v západních levicových hnutích, jako je on sám. Byl to tedy náš normální přátelský rozhovor, vedený ve stejném duchu jako všechny ty předešlé v posledních dvaceti letech.

Tak jak já znám jeho, on zná mně. Nemusil jsem mu říci, že na vzdory tomu všemu věřím v nutnost usilovat o svět pokud možno co nejideálněji. Nemusel jsem mu zopakovat moje přesvědčení - na rozdíl od jeho - že toto usilování je možné jedině v rámci co nejširší osobní svobody a tak doufám, že k zakazu komunistické strany nedojde, tak jako k němu nedošlo v padesátých letech v Austrálii.

Tato země, která se stala mým druhým domovem, mě dodnes fascinuje dvěma skutečnostmi.. Je to jednak armádní "svátek", který není oslavou vítězství, ale uctěním památky padlých při patrně největší vojenské katastrofě v australské

historii, a druhou je odmítnutí zákazu komunistické strany v lidovém hlasování.

Po válce, tak jako v mnoha jiných zemích, s 23 tisíci členů a podporou a sympatiemi mnoha lidí, byla australská komunistická strana na vrcholu svého vlivu. V roce 1949 dokázala přivést Austrálii k téměř totálnímu hospodářskému zhroutil zorganizováním stávky horníků, kterou tehdejší silně levicová Labouristická vláda s programem rozsáhlého znárodnění, byla nucena zlomit posláním armády do dolů. V následných volbách pak vyhrála koalice konzervativních stran, která zůstala u moci nepřetržitě do začátku sedmdesátých let. Nová vláda po převzátí úřadu, věrna předvolebnímu slibu zlomit vliv komunistické strany, předložila zákon o rozpuštění KCA, který parlament sice přijal, ale byl prohlášen za protiústavní Nejvyšším soudem. Vláda pak sáhla k poslední možnosti - k příslušné změně ústavy, pro kterou je však v každém případě vždy nutné vyhlásit speciální referendum.

Kampaň referenda probíhala v době, kdy studená válka dosahovala svého vrcholu. Věhlasná McCarthyho komise se zapisovala do historie vyšetřováním neamerické činnosti v americkém senátu a korejská válka ve svém třetím měsíci procházela patrně svým nejobtížnějším obdobím. Komunistická strana v Austrálii také nezakrytě podporovala nepřítele, proti kterému byly nasazeny australské jednotky. Mluvílo se tedy i o velezradě a byla připomínána účast strany na sabotáži protifašistického boje po uzavření sovětsko-německé smlouvy. Nebylo tedy divné, když dva měsíce před referendem výzkum veřejného mínění shledal, že 80 procent voličů se pro zákaz vysloví a že i v řadách Labor party bylo silné protikomunistické hnutí.

Výsledek byl sice těsný, ale překvapil prý každého - jak konzervativce, tak komunisty (kteří v té době již ztraceli členy, podporu i sympatie), tak i obhájce lidských práv. V roce 1951 52.082 voličů z celkových pěti milionů rozhodlo o míře svobody pro kteréhokoliv občana australského společenství.

Ředitel za mřížemi

Generální ředitel Agrobanky a.s. Praha J. Král byl pro důvodné podezření z úplatkářství zatčen. Údajně se dopustil trestného činu podplácení a to dokonce ve vládních kruzích. Pan generální ředitel (bývalý?) se evidentně zajímal především o byty a budovy. Za budovu bývalého středočeského KNV nabídl premiérovi ČR P. Pírhartovi částku 3 000 000 korun. Ředitel sekretariátu Agrobanky Eugen Zorkler tvrdí, že se jedná o osobní záležitost ředitele. V daném případě by vyvstala otázka, k čemu J. Král potřeboval tak rozlehlou budovu, jakou bývalý krajský výbor je a kde na své transakce čerpal peníze.

PROČ ZNOVU OŽIVOVAT JALTSKOU LEGENDU ?

Československý ministr zahraničních věcí Jiří Dienstbier napsal pro přední americký list "The Washington Post" zajímavý komentář k potlačení nedávného puče v Moskvě. Doporučil v něm, aby Spojené státy a západní země ve svém vlastním zájmu posílily a stabilizovaly oblast střední a východní Evropy, která se od roku 1989 vyprostila ze sovětské nadvlády a zbavila komunistické totality. Ministr Dienstbier navrhuje ekonomickou, dopravní a telekomunikační strategii, která by spojila nové demokracie se západní Evropou a zabránila tak vzniku nových diktatur. To by bylo v pořádku. Článek však vyvolal také negativní odezvu, protože ministr v něm dvakrát tvrdil, že se už nesmí opakovat Jalta (podle něho druhý Mnichov), kde prý byla rozdělena Evropa na komunistickou a nekomunistickou.

Zejména v diplomatických a akademických kruzích v USA se ozvaly hlasy, které se přinejmenším pozastavují nad Dienstbierovým srovnáváním konference Velké Trojky v r. 1945 v Jaltě na Krymu s mnichovským diktátem z roku 1938. List "The Washington Post" posléze uveřejnil na význačném místě dopis čtenáře, zřejmě znalce novodobé historie. Ten napsal, že ministr Dienstbier vychází z falešné premise, když oživuje starou legendu o tom, že prý v Jaltě byla Evropa rozdělena na sféry vlivu, a že se ještě více mylí, když srovnává Jaltu s Mnichovem. Podle pisatele dopisu ke vzniku Železné opony uprostřed Evropy nevedlo to, co se na Jaltě dohodlo. Naopak vedla k tomu skutečnost, že Stalin nedodržel jaltské dohody, zejména historickou deklaraci o osvobozené Evropě. Dopis pak podrobně líčí historický vývoj, který vedl ke zkomunizování východní Evropy a končí radou: " Ministr Dienstbier by měl hledat příčiny poválečné mizérie ve východní Evropě a toho, že trvalo 45 let, než se realizovala cesta k demokracii a svobodě , naplánovaná v Jaltě, v předcházející evropské historii, především ve Stalinově paktu s Hitlerem z roku 1939.

Poznámky ke článku ministra Dienstbiera se objevily také v česko-americkém tisku. V jedné článku se píše, že s legendou o rozdělení Evropy v Jaltě přišel vlastně už Hitlerův ministr propagandy Goebbels a to hned po skončení konference na Krymu. Tato legenda byla oživena znovu v padesátých letech v USA i v západní Evropě. Šlo jednak o stranicko-politické taktiky, jednak o protiamerickou propagandu. To vedlo americký státní department v roce 1955 k předčasnému uveřejnění všech jaltských dokumentů ve dvou svazcích. Od té doby vyšla řada objektivních historických studií, které jaltskou legendu nejen odmítají, ale i dokazují, že zejména v Deklaraci o svobodné Evropě byla v Jaltě vymezena cesta k demokracii a svobodě.

President F.D. Roosevelt hned po svém návratu z Jalty v americkém kongresu prohlásil - dnes možno říci předčasně a příliš optimisticky - že stará tradiční politika mocenské rovnováhy a sfér politického vlivu patří minulosti. Těmito slovy, aniž mohl tušit, co přinese budoucnost, předběžně vyvrátil legendu o nějakém rozdělení Evropy. Ovšem Stalin, který měl pak Rudou armádu v Berlíně a v Praze, se na žádnou dohodu nemínil ohlížet. Další američtí presidenti při různých příležitostech Stalina a jeho dědice v Kremle kritizovali, že Moskva nedodržela ujednání z Jalty. Avšak hlavní zásady Deklarace o osvobozené Evropě, jak zdůrazňují současní západní historikové, vedly posléze k Helsinskému procesu bezpečnosti a spolupráce v Evropě. Tento proces vyvrcholil v roce 1989 likvidací komunistických režimů ve střední a východní Evropě.

Česko - američtí žurnalisté a jiní publicisté poukázali také na to, že si ministr Dienstbier svým výkladem Jalty protřepe s presidenty Reaganem a Bushem. President Bush v září r. 1983 (ještě jako vicepresident) prohlásil ve Vidni, že americká vláda odmítá interpretaci jaltských dohod jako rozdělení Evropy na sféry vlivu. USA, Velká Británie a SSSR, jak tehdy řekl Bush, se v Jaltě zavázaly, že v osvobozené Evropě budou ve svobodných volbách zřízeny vlády, jež budou odpovídat vůli lidu. Sovětský svaz však závazek nedodržel..

President Reagan se podobně vyjádřil v roce 1984 u příležitosti 40. výročí Varšavského povstání. Prohlásil, že zásady, které byly v Jaltě vtěleny do Deklarace o osvobozené Evropě, jsou součástí Helsinských dohod z roku 1975. A ke 40. výročí Jalty vydal president Reagan v únoru 1985 prohlášení v němž zdůraznil, že se v Deklaraci o osvobozené Evropě všichni tři účastníci zavázali k demokratické přestavbě evropského kontinentu: "Náš 40 let starý závazek směřuje k cíli, jímž je obnovení společenství svobodných evropských národů", dodal tehdy president Reagan.

Klade se proto otázka: Byla v roce 1945 po ruce nějaká jiná možnost, jak zabránit komunizaci východní Evropy? Stalin, jak svého času připomněl někdejší jugoslávský vicepresident Milovan Djilas, žádné dohody o sférah vlivu nepotřeboval. V rozhovoru s Djilasem řekl, že kam vstoupí Rudá armáda, tam už zůstane. A historik americké diplomacie profesor George F. Kennan, autor americké "politiky kontejntentu", svého času napsal " Na poválečném uspořádání Evropy nemohly kongerence Velké Trojky podstatně nic změnit. Došlo k němu via facti, postarala se o to jednak Hitlerova válečná strategie, jednak postup sovětských armád do střední Evropy. Západní spojenci mohli politické následky těchto realit odstranit jen mocenským zásahem, avšak k tomu neměli ani potřebnou materiální sílu a bohužel, ani podporu tehdejšího veřejného mínění.

(Vojtěch N. Duben, Washington)

ROZVOD OD LOŽE I OD STOLU

Marcela Čechová

Noviny v ČSFR nepíší v poslední době o ničem jiném, zato krajanický tisk se bezmála křečovitě vyhýbá tématice vztahů Čechů a Slováků. Myslím, že vím proč: jednak jsme tady ve svobodném světě trochu citlivější na to, co se ve slušné společnosti může či nemá říkat, aby člověk zbytečně nejítřil city svého bližního a také se my, emigranti, nemáme v tomhle punktě čím chlubit: na většině trpkosti a vzájemných nenávistí, které dnes cloumají republikou, máme lvi podíl.

Odvažuju se o věci mluvit, jen díky své příslovečné hoří kůži, neboť mne z jednostranné zaujatosti obviňuje už fakt, že jsem se narodila u Vltavy. Kdyby se alespoň Vltava vlévala do Dunajka někde pod Bratislavou, snad by pro mne některá dobrá slovenská duše našla omluvu, ale Vltava si to potvora hasí k Mělníku a s Labem dál ke Germánovi. S tímhle původem se ode mne nic než zaujatost samozřejmě nedá očekávat.

Kdysi to bylo jiné. O problémech Slovák - Čech jsme nepřemýšleli, byly problémy jiné, horší, napří klad komunist - nekommunist. Když naš Vltavou křtěnou rodinu vyklopilo po sovětském bratrském zásahu letadlo v Melbourne a oběťvi krajané promptně našli levné ubytování v nájemních domech jedné moorabbinské ulice, sešly se tam tři uprchlické rodiny Českoslovoáků. Naše česká a dvě slovenské. Dnes už si nejsem jista, zda to tak smím říci, protože v žilách otce Baláže proudilo víc krve romské a maďarské než té slovenské. V životě jsem předtím nikdy neuvažovala jinak než v termínech československých, bez řevnivosti a národního osočování. Proč taky, vždyť nakonec přes hranice nám pomáhala moje kamarádka Olga Nagyová z Bratislavy a o existenci slovenského separatismu jsem neměla ani poněti.

Rozuměli jsme si báječně. Všechny nás vyhnal bolševík, nikdo neměl víc než kuřák s pár hadříky (starý Baláž k tomu navíc husličky), všichni jsme byli zelení, bezradní a vyjevení. S Marií jsme se prodíraly těžkostmi první anglické lekce a náš pětiletý Tomáš našel v Balážovic Ilonce dobrou kamarádku.

Změna se dostavila dřív než jsme se stačili nadřít základy anglické gramatiky. Slovenští sousedé nás sice nepřestali zdravít, ale přestali nás navštěvovat a kluk přišel domů s brekem že má Ilonka zakázáno si s ním hrát. Marika, slušná holka, přišla s vysvětlením, také jí to bylo trapné. Prepáč, suseda, omlouvala se. Navštívil je slovenský pan farář a vzal je do slovenského klubu. Tam je vzali pěkně do prádla a vysvětlili jim, že chtějí-li se zařadit do melbournské slovenské obce a chtějí-li, aby jim slovenští krajané pomáhali, pak se nemohou kamarádit s Čechámi.

To bylo mé první setkání se slovenským separatismem v denní praxi. Další setkání časem následovala. Zejména trapné například bylo, když při protestní manifestaci 21. srpna pochodovalo pod transparentem Free Czechoslovakia jen pár

českých emigrantů. Slováci šli v odděleném houfu pod nápisem Free Slovakia. Časem jsem vyzozorovala, že ani ti rozumní Slováci, kteří se separatistickými fanatiky nesouhlasí, nejsou ušetřeni slovenského nacionalistického komplexu. Uzemnila mne napří klad příhoda, kdy jsem při schůzi jedné emigrantské organizace pořizovala zápis z voleb nového představenstva. Zvolen předseda, pokračuje se volbou dvou místopředsedů. Ve svaté nevinnosti jsem je uvedla podle abecedního pořádku začátečních písmen jejich jmen. Zápis odevzdán, pozdě večer po schůzi pak zvoní telefon: "Pani Čechová, čo ste mi to urobila!"

"Uvedla ste ma ako druhého místopředsedu a ja mosim byť prvý - pretože som Slovák"

Kdyby řekl: Musím být první, protože bydlím bliž, víc se starám, chci mít větší díl odpovědnosti - prosím, vše je v pořádku jednalo se skutečně o maximálně obětavého, věci oddaného krajana. Ale být první jen proto, že náhodou "som Slovák"??

Nedostává se mi historického vzdělání a informací, abych dokázala pochopit kořeny slovenské hluboké nechuti k Čechům. Asi bych jí nechápala ani kdyby se mi informace dostalo - vždyť pocházím od Vltavy. Jestli je to ale nechut tak silná, že u protinožců v Klokánii zabraňuje osmileté slovenské holčičce hrát si s pětiletým českým chlapečkem, pak asi ani nemá smysl dlouze hloubat a rozjímat. Každý člověk by měl mít právo si vybrat nejen s kým se chce kamarádit, ale i v jakém státě a s kým chce žít. Klouím se proto k nepopulárnímu názoru, že soužití Čechů a Slováků v jednotném státě nemá valnou budoucnost, pokud si to většina zúčastněných nepřeje. Soudím-li podle projevů separatistů - jichž mimochodem bylo za hranicemi až už v Kanadě, Americe či v Austrálii vždycky víc než uvnitř hranic - pak k rozluce mělo dojít už dávno. Neměli by o tom ale rozhodovat separatisté, ale obyčejní Slováci, kteří žijí v republice. Rozhodou-li se pro rozvod, bude to úleva pro všechny. Já to budu brát jako nešťastný, nemilý, nepříjemný, tragický fakt a budu s jejich rozhodnutím plně souhlasit. Nemá cenu snažit se lepit dohromady co se slepit nedá a co nikdy nebude pořádně držet. Ať Češi poznají zač je toho loket muset platit za víza kdykoliv se chtějí podívat do Starého Smokovce! Ať se Slováci sami vypořádávají se svými Romy a maďarskou menšinkou. A taky s komunisty, však se ve volbách ukázalo, že je jich na Slovensku o hodně víc, než v českých zemích. Ať si sami hospodaří, ať se starají. Nevěřím, že by mělo nějaký nedozírný negativní vliv na vstup do Evropy, kdyby se republika rozštěpila na dva samostatné státy. Existuje mnoho malých států v Evropě i ve světě a jak dobře si vedou.

V republice se už otevřeně mluví o tom, že dnes už nejde o to zda rozdělit, ale jak rozdělit a hlavně komu přiknout vinu za rozdělení. Slováci by přirozeně chtěli, aby vina padla na Čechy, Češi chtějí totéž vice versa. Asi je to naivní myšlenka, ale poslyšte, nedala by se najít třetí cesta? Nemohli bychom náhodou jít od sebe a zůstat přitom slušní, nepřestat se zdravít a třeba i navštěvovat? A nemohlo by se slovenským holčičkám dovolit hrát si s českými chlapečky? Třeba by pak, po několika generacích, zase došlo k vytvoření nějakého nového, tolerantnějšího a zdravějšího Československa bez pomlčky - a bez separatistů.

PŘETISKUJEME :

"Mladá fronta" září 1991

Rozvod zbytečný i nákladný

V diskuzi o státoprávním uspořádání chybějí hospodářské argumenty.

Málokdo opravdu ví, co by se stalo, kdyby se v Bratislavě otevřela slovenská centrální banka, slovenská vláda převzala plně kontrolu svého daňového systému.

Podle M. Hejnáka a J. Hlaváčka z Ekonomického ústavu ČSAV a na základě údajů z počátku léta, by rozdělení Československa znamenalo ztrátu asi 300 000 pracovních míst v každé z obou republik. Příčina je jasná, část produkce vyráběné v Českých zemích a dodávané na Slovensko a naopak, nenajde jiná odbytí. Náhradní dovoz části vstupů vyvolá cenový šok, který položí mnoho výrobců. Slovenských 300 000 nezaměstnaných je ovšem - vzhledem k počtu obyvatelstva - dvakrát tolik než stejných 300 000 v Českých zemích.

Na jaře se pokusil národohospodář František Nekvasil ve 13. čísle časopisu Květy porovnat pravidla rozdělení rozpočtových příjmů mezi republiky a federaci podle známého vzorce :

35 : 40 : 25 na jedné straně a na straně druhé dostupné údaje o tom, kolik kdo do toho společného pytle z výnosů daní ze zisku a z obrátu nasype. Jeho odhad, že pokud jde o daň ze zisku, Česká republika poskytne 77% (a má právo čerpat jen 40%), zatímco Slovenská republika 23% (ale čerpat může 25%), je poměrně přesný. Také podrobnější analýza vývoje ekonomiky v I. čtvrtletí, která byla předložena v červenci poslancům Federálního shromáždění, potvrzuje, že za první čtyři měsíce letošního roku zisk v SR dosáhl pouze 23,6% celkové tvorby zisku v ČSFR, při vyšším tempu růstu cen na Slovensku, což ohrožuje konkurenceschopnost slovenských výrobců. Při očekávaném výnosu daně ze zisku ve výši 135 miliard korun, tak ČR přispěje 104 miliardami, ze kterých smí užít 54 miliard a zbylých 50 miliard převede do federálního rozpočtu. SR vyprodukuje 31 miliard,

nárok na čerpání ze společných zdrojů je však 33,75 miliardy, takže nezbude než sáhnout do společných zdrojů pro dalších 2,74 miliardy korun. U daně z obrátu, kde se letos dá počítat rovněž zhruba se 135 miliardami korun, může být podle Františka Nevařila poměr výnosů v ČR a v SR příznivější 70 : 30. Když to všechno sečteme a podtrháme přispěje Česká republika zhruba 90 miliardami korun a Slovenská republika 4 miliardami korun.

Někdy je tendence používat podobná čísla v polemice "kdo na kom vydělává". Je velice nešťastná, pokud se snaží obracet proti samému principu intenzivního rozvoje zaostávajících regionů. Ale je nešťastná i z toho důvodu, že jsme trpce prodělali všichni, neboť příčina ztrát je společná. Jde o důsledky koloniální politiky, ve které jsme byli jen předpolim jakéhosi sovětského bojiště, kde by se i po ústupu ze zdevastovaných Českých zemí dalo ve východní části státu úspěšně pokračovat ve válečné výrobě a válečném úsilí. Byli jsme jen jakýmsi předmostím na Západ a v jistém smyslu jsme tak doplatili na naši mimořádně cennou geografickou polohu. V nových podmínkách se tato hrozba obrací v šanci. Rozhovory s potenciálními západními investory do naší ekonomiky, ukazují, že naším nejcenějším bohatstvím je skutečně především geografická poloha, která umožňuje zprostředkovat vstup na východní trhy. Málokdo se zajímá o odbyt u nás, ale především o to, jak by se spolu s námi dostal za naši východní hranici. Pokud se rozdělíme, vstoupí do hry dvě nevýhody navíc - České země by cestou na Východ stály před další bariérou a na Slovensku by odrazovala podstatně horší výkonnost ekonomiky. Pro Západ by pak bylo zřejmě výhodnějším partnerem Polsko a Maďarsko.

Co by se stalo, kdybychom se rozdělili?

Ekonomický výzkum vychází z hypotézy, že by osamostatnění bylo provázeno ztrátou 50% odbytu na vzájemných trzích po obou stranách pomlčky. Vychází ze zkušenosti, která nastala v zemích bývalé RVHP po zániku minulých mechanismů vnějších

hospodářských vztahů. Na konci 80. let směřovalo na Slovensko 11% produkce vyrobené v Českých zemích, zatímco do Českých zemí ve stejnou dobu směřovalo 27% slovenské produkce. Tento úder by tedy dopadl nerovnoměrně. Slovensku by se pravděpodobně dařilo hůř kompenzovat část produkce, ať již zvýšenou vlastní výrobou, nebo dovozem. Proto se má za to, že by přírůstek nezaměstnanosti byl na Slovensku dvakrát tak vysoký než v Českých zemích i když je vyjádřen stejným číslem, pokaždé zhruba ztrátou 300 000 pracovních míst.

To všechno by měli lidé znát, aby věděli, co opravdu chtějí. Teprve potom, až se lidé seznámí s důsledky možných rozhodnutí, má smysl hovořit o nějaké vůli lidu.

Zbyněk Fiala

Telegram amerických Slováků

Slováci sdružení v etnických spolcích v USA se znepokojením sledují politický vývoj v ČSFR, zvláště snahy extrémních nacionalistů rozbit československý stát. Právě se to v prohlášení, které američtí Slováci zaslali Slovenské národní radě. V telegramu dále se uvádí, že Slovenská národní rada si nemůže dovolit vzdát se politického kapitálu Československé republiky v zahraničí. Budoucnost Slovenska je nejlépe zabezpečena v rovnoprávném federálním svazku s Českou republikou, píše se v dokumentu. Slováci v Americe nejsou pro samostatný slovenský stát, jak se to snaží tvrdit Slovenský kongres Slováků v Kanadě, uvádí se v prohlášení, které mimo jiné podepsali Andrew Valuchek za Československou národní radu, Milan Fábry ze Radu svobodného Československa a další.



IN MEMORIAM

Dimitrij Šetelík

Počátkem října nám odešel v požehnaném věku třiaosmdesáti let vzácný přítel Míša Šetelík. Narodil se v Praze a po maturitě na vinohradském gymnáziu studoval nejdříve na pražské Akademii výtvarných umění a později v Londýně a v Římě.

Vrozená skromnost mu nedovolovala o sobě hovořit, ale akademický malíř Dimitrij Šetelík byl vynikajícím a uznávaným restaurátorem a konzervátorem. Zde v Sydney pracoval po dlouhá léta pro Sydney University i pro Mitchell Library. Nejen pro tyto instituce, ale i pro soukromé sběratele svým uměním zachránil tisíce památných uměleckých děl - on, český emigrant jehož v Austrálii nevitally slavobrány.

Mistrovy začátky v Sydney po odchodu do exilu přes lágry v Německu před více než čtyřiceti lety nebyly snadné, byť typické: začínal zde kariéru také malováním pokojů ... Ale syn velkého malíře Jaroslava Šetelíka se přece jen prosadil a s Austrálií se sžil.

Štětec a paleta nebyly mistrovou jedinou láskou. Míša miloval i pstruhy a po léta je brával na mušku ve společnosti české party pstruhařů. Vlasec na pstruhy nosil i jako šňůrku na svoje okulary. Tenis hrával do nedávna a i ve stolním tenise býval obávaným soupeřem. Sydney Morning Herald uveřejnil delší nekrolog s vyjádřením obzvláštního uznání mistrovsky vzácné a záslužné restaurátorské činnosti.

Nebude človička, jehož by byl Míša oklamal, námi všemi zůstane vážen jako muž přímočarý a pravdomluvný, jehož integrita byla nesporná a očividná. Po promluvách přátel a po rozloučení z úst důstojného pána Emila Černaje se v kapli ozvaly tóny oblíbené mistrovsky psané "Čechy krásné, Čechy mé", pohřební obřad byl ukončen hymnou.

Takové tedy bylo naše smutné rozloučení s přítelem ryziho charakteru a čistého srdce.

Budiž mu země lehká

Společnost pro vědy a umění Czechoslovak Society of Art and Science

Nejbližší program SVU Sydney :

"TRIBUT VÁCLAVU HAVLOVI"

se koná v pátek dne 15. listopadu v 7. 30 v Department of Theatre Studies (bývalá School of Drama, University of NSW, Anzac Parade, Kensington, vjezd z Baker Street)

Bude vzpomenu 55. narozenin presidenta Václava Havla a jeho podílu na obnově státnosti československé republiky v listopadové revoluci před dvěma lety. Na tomto večeru bude promítnuto video "Frankfurt na Hrádečku", v němž Václav Havel přednáší v kruhu svých přátel esej " Slovo o slovu ".

Vstupné dobrovolné, výtěžek bude věnován na postižené děti doma.
Srdečně zve vás i vaše známé

SVU Sydney

UPOZORNĚNÍ

Myslím, že všechny příznivce divadla **Semafor** potěší zpráva, že do Austrálie přijede v příštím roce spoluzakladatel tohoto divadla Jiří Suchý a jeho dlouholetá partnerka Jitka Molavcová. Podle posledních zpráv přijedou 26. března do Adelaide, kde také bude 27.3. první představení.

V Melbourne se budou konat dvě představení a to 28. a 29.3. 1992.

V Sydney v Sokole se s našimi hosty sejdem 4. dubna. Vstupenky na toto představení si můžete zajistit u **J. Zahrádky na tel. 52 84 92 8**. Vystoupení v **Country Clubu** se uskuteční 5. dubna a vstupenky si můžete rezervovat v **Country Clubu** už nyní.

Hledáte-li hezký vánoční dárek pro své austrálské přátele, doporučujeme:

vynikající český film "Vesničko má středisková", který byl natočen na VIDEO ve výborné kvalitě s anglickými titulky. Tento film byl nominován na Oscara a patří mezi nejúspěšnější české filmy.

Cena včetně poštovního : \$49

Objednávky zašlete:

ISTO Pty, Ltd

110- 112 Main Street, Mon bulk, VIC 3793

KDE JE TRÁVA ZELENĚJŠÍ ?

Povídání o zajímavé knížce,
ale nejen o ní.

Na otázku, kde je tráva zelenější, jestli tady, v zemi, kterou si vybral za svůj domov, nebo tam, kde se narodil, kde mu maminka vyprávěla pohádky Milan Vyhnaněk vlastně neodpovídá. Ví, že odpověď není důležitá. V knížce, kterou napsal podle jeho vyprávění Jidřich Nerma, spíš rekapituluje svůj život a vypráví o věcech velkých i malých, důležitých i nedůležitých, o úspěších, ale i prohrách, radostech i bolestech. Vypráví jazykem volným přirozeným, bez velkých slov a gest. Je to vlastně velice jednoduchý recept.. Práce, práce a zase práce. A potom radost z výsledků té práce. Když jsem si v novinách přečetla, že Milan odchází do důchodu, přišlo mi to k smíchu. Jsou prostě lidé, které si nedovedete představit na zaslouženém odpočinku a Milan patří do této kategorie.

A tak bych poopravila novinový titulěk, který tvrdí, že "zakladatel Laktosu odchází v pondělí do důchodu". Já bych řekla, že Milan začíná dělat něco jiného, ještě přesně nevím, co to bude, zda bude pomáhat studentům z Československa získávat zkušenosti, které země nezbytně potřebuje, nebo bude vytvářet jednotné hnutí Čechoslováků v zahraničí či přijde s jinou docela novou myšlenkou. Jedno však vím určitě, neodchází do důchodu.

Když jsem se ho jednou ptala, co považuje v životě za důležité, odpověděl: "Pocit užitečnosti, vědomí, že každé tvé konání má svůj důvod, že jsi pro někoho, či pro něco potřebný a důležitý". A možná, že právě tohle krédo je recept na úspěch.

Knihu "Kde je tráva zelenější" v češtině "LACTOS 1955 - 1990."
"It's only the Beginning"
v angličtině
si můžete objednat v redakci
Australských listů
Cena \$ 15 i s poštovným

(ukázka z knížky)

Lidé na celém světě, jak jsem je poznal při svém cestování křížem krážem v Rusku, Japonsku, Evropě, Americe, na celém světě, mají společnou touhu po přátelství, spolupráci, radosti ze zajištění existence své rodiny, národa, náboženství, a světa. Lidé touží po soužití bez ohledu na národnost, náboženství nebo politické směry, které se čas od času mění.. Škoda, že bleskový přenos novinek a zpráv z celého světa nás spíše naplňuje hrůzou než štěstím. Kdyby se šířilo více zpráv o šťastných životech nežli o tragediích, lidé by si byli více vědomi důležitosti života. Chvilce ztrávené v Africe mně přesvědčily o krásném i když chudém životě kočovných kmenů, zatímco v San Francisku, městě hojnosti, sebevraždy zoufalců jsou středem pozornosti tisku. Umět se radovat z toho, co máme a pomáhat druhým tím, co máme a podle svých možností zpříjemnit život nejen sobě, ale i mnoha jiným na tomto krásném světě, je životním posláním. Za peníze se snad může koupit pohodlí, ale láska, přátelství a štěstí se nedají koupit, to si člověk musí vytvořit sám v sobě a svými činy pro druhé ve svém okolí. Všechno zlo i dobro, které činíme, se nám nějak, někdy vrátí. Je krásné vidět šťastné rodiny, šťastný národ a šťastný svět. Každý se musíme snažit přispět k vlastnímu štěstí i ke štěstí druhých svými vlastními činy.



Z tajů krás české řeči (pokračování)

Věříte, že v češtině existuje slůvko se třemi "o"? Existuje: "dooorat". Tedy nejen orat, nejen doorat kolem meze, ale i ooraní dokončit - dooorat.

Obávaje se sváru přepínám raději k jiné raritě. Rád - nerad, šťastná - nešťastná, být - nebýt, úroda - neúroda, to jsou protivy docela normální. Ale svár - nesvár protivy nejsou. Mezi svár a nesvár můžeme dát bezpečně rovnítko. Náš svár je tedy zároveň i nesvárem. Právě tak se můžeme sváfeti i nesváfeti a budeme vyvíjet tutěž nebohulibou činnost.

Mezi nehlubší tajemství naší řeči počítají cizinci naše slovesné vidy. Chcete-li zaskočit cizince zmiňte se o dvojicích jako: jít-chodit, vodit-vést, vracet-vrátit, říkat-říci, dívat-se-vidět a podobně. Existenci těchto hlavolamů zatajte a zatajujte všem, kdo se hodlají hrdinně probít začátky češtiny. Slovesné vidy, naši chloubu držme pod pokličkou. V zájmu věci..

BS

Do řádků minulého čísla se vloudil nezbytný šotek. Podařilo se mu úspěšně zkomolit Pavla Eisnera. Bez šotka by se to četlo takto: Milovník a obdivovatel české řeči Pavel Eisner českou řeč kdysi nazval naším chrámem i tvrzí. Napsal také, že jazyk je to, čím přežije národ, zůstane-li mu jen jazyk: jazyk z národa, národ z jazyka se bere a jím živ jest.

Šotek se kaje !!

Příjemné odpoledne můžete strávit v
neděli 17.11.1991

v Community Centre Green Park,
Shepherds Line, CHEERYBROOK
kde v 1 hod začíná koncert
THE BERKY MUSIC ACADEMY
na kterém představí manželé Berkovi
z Bratislavy své žáky. Uslýšíte
hudbu J.S.Bacha. H. Purcela a dalších
Zároveň si můžete prohlédnout
krásnou výstavu skla a šleněných
výrobků našeho krajana a úspěšného
australského sklářského výtvarníka
Ivana POLACKA



Naše sydneyjská krajanka pani Božena Šamánková nás příjemně překvapila svojí reminiscenci na dobu útěku z Československa po únorovém puči, na pobyt v evropských lágrech pro uprchlíky a na začátky nového života v Austrálii na konci čtyřicátých a na počátku padesátých let. Kniha "Útěk z domova" je věnována jejím dětem za jejich statečnost v době strádání.

Nebylo věru lehké jít do exilu se třemi dětmi a takřka s holýma rukama. Útek přes českou hranici, tehdy ještě našťastí neobehnanou elektrickým drátem, byl údělem desítek tisíců štvanců. Rodiny s dětmi byly vystaveny napětím nečekaným a často tragickým. Živoření v německých a rakouských lágrech, panoptikum před výběrovými komisemi z Kanady a Austrálie, přípravy na dlouhou cestu za několik moří, několikátýdenní cesta lodí a nakonec přistání v nové a cizí zemi, to všechno je ještě v živé paměti statisíců obětí války a bolševické expanze.

Pani Šamánková věrně líčí Odysseu svojí rodiny, která bude jistě zajímat nejen všechny spoluexulanty, ale i ostatní emigranty z Československa. Snad i lidé doma si počtou, jak my "zlatokopové" jsme opouštěli kdysi rodnou zemi - za námi šibenice, před námi moře.

Nás osmačtyřicátníky chytí za srdce autorčiny první dojmy při pohledu na Sydney z lodi vplouvající z oceánu do přístavu tohoto exotického města:

Zlato vycházejícího slunce se zachytilo do korun vysokých palm. ...bylo tu tolik krásy, že jí ani srdce nemohlo pojmát.

Pamatujete ??

BŠ.

ÚTĚK Z DOMOVA

Božena Šamánková

Australské břehy byly i nadále stejně daleko, protože jsme jeli až na nejvýhodnější část země do Sydney. Lidé stáli opření o zábradlí na palubě a se smíšenými pocity se dívali k těmto břehům. Tam měl začít nový život nás všech.

Austrálie, Austrálie bylo neustále opakováno, protože teď se už o ničem jiném nemluvilo. Austrálie, zaznívalo do mých myšlenek a kdesi v podvědomí jsem slyšela ozvěnu. Vzpomínala jsem, které jméno zní tak podobně a kde jsem je slyšela. A pak jsem si vzpomněla.

Bylo mi asi osm, když jsme bydleli na venkově na kopci nad řekou. Z našeho okna jsem se dívala do dálek, kde se obloha pojila se zemí, a tolik jsem chtěla vidět, co je za tím. I na stromy jsem šplhala jako chlapci, jenom abych dohlédla co nejdále. A v mém srdci jsem nosila tajnou touhu, že až vyrostu půjdu se podívat a ž na konec světa. Protože jsme byli blízko rakouských hranic, lidé uměli mluvit německy a často některé slovo zamíchali mezi české. Jednou jsem zaslechla jedno z německých slov a opakovala jsem je několikrát, abych jej nezapoměla. "Co to breptáš?" ptala se mě maminka. "Učím se německy," řekla jsem důležitě. "A na co ti to bude?" Až vyrostu, půjdu až na konec světa a pichnu prstem támhle do těch mraků abych věděla, co je za nimi". Představovala jsem si zemi jako talíř přikrytý modrým poklopem oblohy "Ty jsi blázninek", řekla mi maminka. "Do Tramtárie půjdeš, to je možná n a konci světa." Tramtárie, jak vzniklo to slovo? Bylo to slovo odvozené a pokroucené od jména Austrálie?

Ať už to bylo jakkoliv, ale když jsem se teď dívala na bližící se zemi, měla jsem dojem, že to je moje Tramtárie. Až na druhý konec světa jsem se dostala, ale odhalit tu blankytnou záclonu, jež se skláněla k samé zemi i mořím, se mi nepodařilo. Horizont byl tak daleko, jako doma, když jsem se dívala z oken na kopci. A přece tu bylo něco jiného. Nevím je-li to možné, ale obloha se mi zdála vyšší, a když jsme večer hledali na obloze Jižní kříž, bylo tu mnohem víc hvězd než doma.

(úryvek z knížky)

Knihu si můžete objednat za \$ 15 i s poštovným na adrese:
Joe Samanek -P.O.BOX 380, PETERSHAM 2049

POZVÁNÍ

Revernd John Kohler vás zve na tradiční provedení

České mše vánoční od Jakuba Jana Ryby.

Koncert se koná 1. 12. 1991 v 7.15 večer
v anglikánském kostele St. Mark's, Jamieson Street, Granville

V první části koncertu uslyšíme směs mezinárodních koled, a Rybovu Vánoční Pastorelu "Rožmítlý slavičku" pro soprán, flétnu a varhany. Zpívají solisté a kombinovaný sbor choralistů od Sv. Marka, členové Western Sinfonia a skupiny The Westring. Řídí Roslyn Birkett. Letošním provedením si připomeneme 195. výročí prvního provedení České mše vánoční v roce 1796 v Rožmitále.

Vstupné: 10 dol.

Nad dopisy čtenářů

Hledejme, co nás spojuje

je nejlepší možná odpověď na článek "Tleskejte, emigranti, tleskejte" z pera Marcely Čechové, v němž se nešetří sugestivními obraty, ironií, agresivními formulacemi až po vyvolávání komplotů, jichž jsme údajně obětí. Hledat kouska dobré vůle v jejím příspěvku nebo něčeho konstruktivního je velice obtížné a nalézt je se mi nepodařilo.

Je tento druh psaní ve stylu "trh plný senzací" s větším důrazem na demagogii než na fakta, ten pravý, který má vést k lepšímu porozumění a větší toleranci doma i ve světě, a tudíž i v naší komunitě? Je tento druh psaní redakční linií, kterou "Australské listy" hodlají sledovat, třebaž se názory redakce nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků? Platí to i v případě, kdy úvodní článek pochází z pera redakčního spolupracovníka? Dopisovatelé ovšem rádi vidí své příspěvky černé na bílém, avšak jsou si vždy vědomi, že odpovídat na články v měsíčních intervalech je poměrně neúčinné, na podstatu ani na detaily ve skutečnosti sotva dojde, polemika nemá konce a výsledkem je nakonec zklamáný čtenář? Posláním krajaňského měsíčníku, který má privilegované postavení, že je jediný, by mělo být spojovat Čechy a Slovaky na co neširší bási, z demokratických tradic ke konstruktivním cílům, ve zdravé proporcii mezi realitou australskou a československou. Kde je odpovědnost novináře, který jedním šmahem vyřídí dva klíčové představitelé současné republiky, presidenta Havla a ministra financí Klause jako pochybené politiky a třetího, předsedu parlamentu Dubčeka zsměšní jako milého staříka se zločineckými názory?

Ať se to komu líbí nebo nelíbí, tito tři politici sehráli v historii současného Československa základní a kladnou roli a mají před sebou nepočítaných úkolů, že se o tom zástupu radikálních novinářů nezdá. Z jaké výjimečné pozice jsou nám adresovány agrese a dovolenost

pisatele, který se ovšem dovolává demokratické svobody projevu, avšak bez jediného náznaku, jak a co dělat v konkrétní podobě lépe. Ke specifické otázce zvolení Václava Havla za presidenta: Ano byl to spontánní akt, kdy národ zvolil toho nejlepšího, který se také prokázal jako moudrý vládce.

Šířit zlobu a nenávisť je ze zásady nesprávné, kdykoliv a kdekoliv, a právě tak zírání a divení se, ve kterém autor končí, zní jako slepá ulice bez naděje. Ale ve všem lidském konání je obsaženo pokračování: při psaní do novin má slovo nikoliv rozdělovat nýbrž spojovat za dobrými cíli, má být úměrné svému poslání a obsahovat úctu k těm, jimž je určeno.

Jan Jirásek

Pokládám za svoji povinnost, jménem redakce zodpovědět několik vyřčených i nevyřčených otázek, které se objevily v předcházejícím příspěvku.

Na otázku, zda chceme psát ve stylu "trh plný senzací", odpovídám samozřejmě ne, ale žijeme ve složité, rychlé době, plné prudkých zvratů a tak se budou možná "senzace" na našich stránkách občas objevovat.

Nemyslíme, že pomůžeme vzájemnému porozumění a toleranci, tím, že prostě budeme o věcech, které se dějí i o názorech lidí na tyto události, mlčet.

Dále se domnívám, že věta "Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků" má své opodstatnění. Názorům se kterými nesouhlasím mohu odporovat, mohu o nich diskutovat, ale nebudu se tvářit, že neexistují.

Jsmo rádi, že máme opravdu trochu privilegované postavení, protože jsme skutečně jediný československý list, který vychází pro celou Austrálii, ale tato výsada má i druhou stranu. Právě ve smyslu demokratických tradic tedy nemohu autoru příspěvku s nímž nesouhlasím napsat: "Redakce s vaším názorem nesouhlasí, proto jej neotiskne, obraťte se na konkurenci."

Sama bych se nikdy neodvážila znevažovat charakter a práci presidenta Václava Havla, ani ministra dr Klause. Ale pokud má někdo nějaké pochybnosti, budu se spíše snažit právě v rámci své novinářské etiky zjistit kdo roznáší

pomluvy a polopravdy třeba právě o panu presidentovi, komu se tím snaží nahrávat.

Domnívám se, že je lepší přesvědčovat lidi fakty, než z "moci úřední" hodit příspěvek do koše.

Nikdy jsme nechtěli a nechceme za žádných okolností šířit zlobu a pomluvy, ale naopak chceme věci vyjasňovat a dávat jim správný směr právě pomocí novinářské etiky.

Jana Háberová

Redakci "Australské listy".

Reaguji na článek pí. Marcely Čechové "Tleskejte, emigranti, tleskejte!" I když uznávám a souhlasím s dopisovatelkou, že nezcizitelné právo vyjadřovat se svobodně je součástí demokracie, je třeba si neustále uvědomovat, že se svobodou jde ruku v ruce zodpovědnost. Věřím, že svobodné, zodpovědné novinářství a s ním spojená výměna myšlenek je neúčinnější, když je fakticky pravdivá, kladná a konstruktivní, s úsilím, pochopit myšlení druhého. Mám dojem, že článek p. Čechové ukázal nedostatky ve všech bodech.

V kritické době obrody v naší staré vlasti, máme jako krajané jasnou zodpovědnost nabídnout kladný postoj k vývoji demokracie v ČSFR, místo abychom se zabývali zlomyslnými a malověrnými diskusemi.

Doufám, že "Australské listy" se vyvinou v důležité kulturní středisko, kde budeme moci nalézt naši etnickou identitu, vyvíjet a podporovat snahy a tužby těch, kteří tam mají domov a zúčastní se každodenně hledání životaschopné totožnosti v novém porevolučním evropském uspořádání.

Dobrá vůle, krajané, je v nás! Můžeme si klidně nerozlišovat mezi svobodou a nevázaností, kritisovat a lomít rukama či domáhat se okamžitého nahrazení majetku a utrpených křivd, zírat a divit se. Anebo se můžeme stát příkladem jak demokraticky spolužit a začít plánovat co, jako krajané, jako etnický celek, bychom mohli udělat pro tu vzdálenou, těžce zkoušenou starou vlast.

"Malý čin je lepší než velká nečinnost, či osobní zaujatost."

Oliver Fiala
Exter 2579

: kniha : člověk
přítel přítel
člověka knihy

Pražské nakladatelství Melantrich vydalo 25. číslo v serií periodických brožur "Slovo k historii", které vycházejí jako samostatné přílohy deníku "Svobodné slovo".

Tyto noviny jsou nyní třetím nejrozšířenějším deníkem v Československu.

25. číslo "Slova k historii" je věnováno sokolskému hnutí. Má název: "Sokol v životě národa" a jeho autorem je dr. Jan Novotný z Historického ústavu Československé akademie věd. Brožura je psána populárním slohem a má velký počet ilustrací, jakož i citátů T.G. Masaryka, dr. Miroslava Tylše a Jindřicha Fugnera. Autor věnuje hodně místa začátkům sokolského hnutí za první světové války, sokolské pomoci Slovensku krátce po této válce, sokolskému odboji za druhé světové války posléze organizování československého Sokola v zahraničí. po Únoru 1948. Připomíná zejména práci Marie Provazníkové, která nedávno zemřela, dr. A. Hřebíka atd.

"Sokol v životě národa" je velmi pestrá a zajímavá práce, kterou by měl mít v knihovně každý Sokol. Objednat si ji můžete na adrese:

Nakladatelství Melantrich,
 Václavské náměstí 36, PSČ 112 12
 Praha 1 - Nové Město, Czechoslovakia

Knihy mají své osudy a své životy. A hynou nezajímavostí čtenářů. Nikdo by nevyslovil pochybnosti o Odysseji, ale málokdo ji ještě čte. Jestliže nezahynula nezajímavostí čtenářů, je to zásluhou několika jedinců, kteří ji nesou ve svých statečných srdcích a moudrých hlavách. Čekám! Čekám, až se mé srdce stane natolik statečným a moje hlava natolik moudrou, abych ji otevřel i já...

Miroslav Horníček

Wolfgang Amadeus Mozart
 27. 1. 1756 - 5. 12. 1791

V letošním roce si připomínáme 200. výročí úmrtí Wolfganga Amadea Mozarta. Nikomu jistě nemusíme připomínat jeho hudbu, ani to, jak blízký vztah měl k Čechům a Praze zvláště. Vždyť si celá Praha zpívala melodie z jeho "Figarovy svatby" a "Don Giovanni" měl dokonce v Praze 29. října 1787 premiéru, která znamenala vrchol Mozartovy slávy. Zajímalo mne, jakým způsobem si bude Mozartovo výročí připomínat Sydney a tak jsem navštívila ředitele Sydney Philharmonia Choir and Orchestra. Jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistila, že ředitel Francis Kunc je po otci Čech. Francis vystudoval na konzervatoři klavír, housle a zpěv. Mimoto vystudoval právnickou fakultu. Má velice rád českou hudbu, dobře ji zná a vůbec je na svůj původ velmi hrdý. Snad nejoblíbenějším skladatelem je pro něj Antonín Dvořák, který dokázal vložit do své hudby tak hluboké pochopení všech lidských bolestí a slabostí, jeho hudba dokáže bolest nejen chápat, ale dokáže jí i uklidnit, potěšit srdce, přinést pokoj a klid. Stejně tak má ale rád rozervanou, neklidnou a vášnivou hudbu Leoše Janáčka. K jeho nejsilnějším životním zážitkům patří účast na Verdiho "Requiem", které bylo loni provedeno ve Veroně za účasti největších pěveckých hvězd a téměř 3 000 sboru, který tvořili pěvci z celého světa. Austrálii zastupoval 300 členný sbor, který Francis vedl. A tak se mu poštěstilo stát na jevišti vedle Pavarottiho, o kterém řekl, že je milý člověk, dokonalý profesionál a pokorný umělec.

Pak jsme si ještě dlouho povídali o hudbě i o právech. O Francis Kuncovi se dá říci, že je šťastný člověk, který nikdy nemá čas, ale nikdy se nenudí, protože má dvě obtížná a odpovědná povolání a zároveň dva nádherné koníčky. Tak vidá, kam jsme se až od Mozarta dostali, ale kdo by tušil, že právě tady na půdě vrcholného Australského hudebního tělesa najdu někoho, kdo mě přivítá českým: "Nazdar". Nesmím však zapomenout na hlavní důvod mé návštěvy.

Na oslavu 200. výročí úmrtí W. A. Mozarta se chystá několik akcí, ale asi nejzajímavější a největší bude přesně v den Mistrovy smrti 5. prosince v 8 hod. v Concert Hall Sydney Opera House, kde v podání Sydney Philharmonia Choir and Orchestra zazní za řízení Johna Grundyho Mozartovo "Requiem".

A ještě jeden bonbónek nabídl Francis Kunc všem milovníkům vážné hudby.

V sobotu 23. listopadu zazní opět v Concert Hall "Requiem", tentokrát Antonína Dvořáka v podání Sydney Philharmonia Choir a Australian Opera and Ballet Orchestra. Řídí John Grundy.

Rozloučila jsem se s Francisem Kuncem s dobrým pocitem, že jsem poznala moudrého vzdělaného člověka, který může pro australskou hudbu a kulturu hodně udělat. O to příjemnější je vědět o jeho původu i o tom, jaký vztah má on, už rodilý Australan k zemi svých předků.



ZÁPORNÉ KALORIE

aneb

povídání

o bezbolestné dietě a správném
stravování vůbec**Jak uklidňovat rozčilení a stres ?**

Přesto, že lékaři občas předepisují chemické preparáty, my vám radíme, abyste se jich vyvarovali. Jestliže chcete snížit váhu pomocí přirozených prostředků, zkuste úplně vyloučit všechny chemikálie. Doporučuje se používat bylinkové čaje oslazené medem. A pokud to nevíte, tak i syrová mrkev má uklidňující účinky a je proto velice dobré ji přidávat do všech salátů a pomazánek.

Voda je také jeden z přirozených prostředků na uklidnění. Nechceme hovořit jen o vodě na pití, ale můžeme doporučit například ponoření loktů na několik okamžiků do studené vody a nebo koupel chodidel ve studené vodě působí nejen osvěživě, ale zároveň uklidňuje bolesti hlavy.

I když teď hovoříme o snižování váhy a vůbec se nechceme plést do řemesla psychologů, kteří mají své metody, jak léčit deprese, přesto bychom rádi připomenuli několik jednoduchých a přirozených prostředků, které pomáhají a jsou vždycky po ruce :

- 1) dostatek přirozeného spánku,
- 2) hluboké dýchání,
- 3) smysl pro humor a jeho užívání,
- 4) bojovný duch,

Tohle všechno pomáhá zbavovat napětí, stresu a z toho následně vyplývajících problémů s jídlem.

A dostáváme se k důležité části našeho povídání :

Jak správně plnit žaludek ?

Žaludek nemá být prázdný příliš dlouho, vyjímaje zvláštní příležitosti, jako je

nemoc, a podobně, ale i v takovém případě se doporučuje pít různé čaje, či léčivé odvary. Obvykle jsou lidé zvyklí jíst třikrát až čtyřikrát denně. Nejčastěji máme jednoduchou snidání ráno, větší oběd v poledne a večer mezi sedmou a osmou je večeře, což bývá největší jídlo dne. Vzhledem k pracovnímu programu většiny z nás, se na tomto pořádku nedá příliš měnit. Důležité je, abychom nechali žaludku dost času na správné vytrávení, u snídaně je to kolem tří hodin a u dalších jídel, která obsahují tuk až šest hodin. Celé trávení by mělo probíhat bez komplikací a my bychom si vůbec neměli uvědomovat, že náš žaludek pracuje. Pokud je nám ale těžko, cítíme se přejedení, je to znamení, že jsme udělali dietní chybu. Možná, že pomůže jenom uvolnění opasku, či knoflíku na sukni, zkrátka uvolnění všeho, co vytváří tlak na žaludek.

Když je práce žaludku skončena a strávená potrava odchází do střev, kde se rozkládá, dostáváme opět pocit hladu. A to je ta chvíle, kdy bychom měli začít se snižováním chuti k jídlu. Doporučuje se pít bylinkový čaj, potom asi patnáct minut před jídlem použít některý z doporučených "snižovatelů chuti". A pak, když nastane čas k jídlu sedněte si s klidem za stůl a bez výčitek jezte!

JAK SPALOVAT KALORIE?

Už jsme si řekli, že všechny činnosti v našem životě i ty nejjednodušší jako je dýchání, trávení, spánek a podobně potřebují energii. energii potřebujeme k chůzi, čtení, mluvení, ke sportu, k práci na zahradě, myšlení a samozřejmě k lásce. Měli bychom však vydat tolik energie, kolik jí přijímáme. To neznamená, že vás budeme nutit běhat před každým jídlem, nebo dělat kliky, naopak vaše fyzická zátěž musí být přirozená, snadno dosažitelná.

(pokračování)



Dnes vybíráme z přebohaté zásobárny kulinařských lahůdek Jitky Bohdalové. Jitka je nejen vynikající herečka a to nejen jako komička, ale i představitelka vysoce dramatických rolí, ale je zároveň mistrem v oboru kuchařském. V loňském roce dokonce vydala spolu se Slávkou Kopeckou knížku s názvem "Hádej, kam půjdem na večeři", ve které se vyznává z lásky ke svému koníčku, tedy umění kuchařskému. Je to knížka plná humoru, moudrosti a dobrého jídla. Už motto, které si Jitka Bohdalová vypůjčila od Achille Gregora to napovídá:

Smutný člověk je schopen pustit si plyn. Veselý člověk na ten plyn postaví rendlík a ukuchťí si něco šmakovniho.

Jitka nám dnes doporučuje:

Smažené sýrové kuličky

300 g ementálu nebo jiného tvrdého sýra nastroháme a přidáme 2 vejce, sůl, pepř a dobře promícháme. Získanou masu oddělujeme navlhčenou lžičkou a tvoříme kuličky, které obalíme ve strouhance a pečeme do zlatova na rozpáleném oleji. Podáváme s vařenými bramborama nebo hranolky se zeleninovým salátem a tatarskou omáčkou.

Čínský zelný salát

Zelí nakrájené na čtverečky se spaří vařící vodou, nebo půl minuty povafí. Do misy dáme 2 lžice oleje, trochu octa, cukr a jednu na drobno nasekanou cibuli. Na pánev do rozpáleného oleje vložíme rozdrcenou chilli papriku a po chvilce pánev odstavíme. Potom zelný salát s octem, cukrem a cibulí, vše dobře promíchané polijeme olejem. Salát se dá do ledničky odležet.

DOBROU CHUŤ

TÉMA NA ZAMYŠLENÍ

Desítky, ba stovky tisíc emigrantů opustilo během uplynulých padesáti let Československo. Velká většina se dobře ve světě uplatnila, mnoho jich dosáhlo úspěchů i uznání. Kdo z nás však o tom ví? Svět zná naše krajany, ale my sami je neznáme a což teprve naše děti, které se třeba už v nové zemi narodily a tak se ani dozvědí kolik velkých lidí má stejný původ jako oni, jak moc mohou být na jejich úspěch pyšní. Krom toho, čas pro každého z nás na této zemi je vyměřen, a mnoho osobností umírá aniž bychom je měli zachyceny pro budoucnost. Tohle všechno táhlo hlavou kameramanu a režisérovi Jirkovi Vrožinovi. A tak přišel s nápadem vydávat videomagazin, který by byl věnován lidem žijícím v zahraničí, který by ukazoval jak mohou Češi a Slováci ovlivnit život v zemích, kam emigrovali, co všechno můžeme my, příslušníci malého národa dát světu a co už mu třeba naši krajané dali. Magazin by byl vlastně takovým mezinárodním pojítkem mezi námi v zahraničí i doma. Dozvídali bychom se nejen o zajímavých lidech, ale i co je nového v té, či oné komunitě. Musel by se samozřejmě vybudovat štáb spolupracovníků z celého světa. Magazin by patrně vycházel 4 x do roka, asi v délce 2 hodin. Zajímá nás co si o podobném projektu myslíte, zda se domníváte, že je potřebný? Měli byste o něco takového zájem? Zajímaly by nás nejen vaše názory, ale i případné návrhy a nápady.

Na vaše dopisy se těší

Jirka Vrožina

AVRO film video

V příštím čísle si budeme s Jirkou povídat o prvním vydání magazínu, které je téměř natočeno.

CO MOŽNÁ NEVÍTE .**tentokrát o PRAZE**

Podle letošního sčítání lidu má Praha 1 212 010 obyvatel, z toho je 1 156 982 občanů české národnosti (95, 5%), 23 981 Slováků (2%), 8 737 Moravanů. K římskokatolickému náboženství se přihlásilo 324.000 osob, 31 000 vyznává českobratrskou církev Husovu, 26 000 občanů je evangelického vyznání a téměř 582 000 (49%) Pražanů je bez vyznání.

ZPRÁVY Z KONZULÁTU**INFORMACE O SYSTÉMU PRODEJE POHONNÝCH HMOT CIZINCŮM V ČSFR**

Federální ministerstvo hospodářství předkládá vládě ČSFR návrh na zrušení dosavadního systému nákupu pohonných hmot pro zahraniční návštěvníky. Povinnost nákupu pohonných hmot zahraničními návštěvníky ČSFR na poukázky Tuzex a talony Čedok by se podle tohoto návrhu měly zrušit ke dni 30.9.1991. Do 31.3.1992 bude pro zahraniční návštěvníky kromě úhrady za pohonné hmoty v československé měně zachována i možnost nákupu pohonných hmot na poukázky Tuzexu a talony Čedoku v síti čerpacích stanic České a Slovenské republiky.

Do 31. prosince 1991 bude umožněn zpětný výkup nepoužitých poukázek Tuzexu a talonu Čedoku v organizacích Tuzex, Čedok, Benzina, Benzol (tyto organizace určí výkupní místa tak, aby byl zajištěn hladký průběh zpětného nákupu a to za československou měnu v protihodnotě odpovídající aktuální tuzemské maloobchodní ceně pohonných hmot.

Akékolvek informácie v dochodkových záležitostiách je treba adresovať na nasledujúce úrady :

Česká republika:

Česká správa sociálního zabezpečení
Křížová 25, PSČ 125 08 Praha 5

Slovenská republika :

Slovenská správa socialného zabezpečenia
ul 29. augusta č. 8 , PSČ 884 15 Bratislava

POZVÁNÍ

tentokrát na

TRADIČNÍ VEČER S TRAMPSKOU PÍSNÍČKOU

na kterém vystoupí populární skladatelé a zpěváci trampských písní

WABI a MIKI RYVOLA

z Československa

který se koná :

16.11. ve 8 hodin v Sokolovně, v Sydney

23.11. v 8 hodin v Národním domě v Melbourne

30.11. v 8 hodin v Czechoslovak Country Club v Sydney

Večere : od 6 - 8 hodin vstupné: \$ 10 , penzisté: \$ 5,

Ve stoje neinvestuji.

Jan Plavec

Rok po roku, dolárek po dolárku jsem šetřil, pilně jak včelička je nosil do úlu - tenhle se jmenoval "Paradise Holiday Island Credit Union". Už to jméno samo budilo důvěru. Z ostrova hned tak lehko nikdo s plnou kasou neupláchně. Navíc dávali 16 procent !! Kdo by odolal?

Pak jsem ale viděl jak se na mainlandu sesula ta Pyramida (a koho by napadlo, že pyramida může ztratit stabilitu), jak pak nařikali všichni ti důvěřiví penzisté a ethnici! Jak po ulicích a stadionech v Geelongu a Melbourne pozdě honili bycha. I Bond musel prodávat kytky od Van Gogha, Packera z toho všeho ranila mrtvice, Murdoch emigroval do USA, Skase odbruslil s investicemi na slunné Baleary, Rada do Prahy....ne, ne, malým podvodníkům už nevěřím, obzvláště teď, kdy na mé šetrnosti a prozíravosti spočívá dobře zabezpečená budoucnost mých dětí. Mne tak snadno nenachytají! Převědu své investice do velké banky.

Nemilosrdně ruším konto (trochu mě zklamali, že neprosili na kolenou, abych si to rozmyslel) a nesu ten "košík" s tím mým "nest egg" ke konkurenci. Bez zaváhání mijím "Teachers and Police Credit Union" (učitelé teď pořád stávkují a policie je zkorumpovaná), před ANZ si s gustem odplivuji (nepodporuji "multinationals"), u Westpacku přecházím na druhou stranu ulice (někoho z těch magnátů trefí šlak nebo zbankrotuje a "By, By" dolárky! Hoř si je pak přes Nullabor Plain), National Australia Bank mě byla vždycky podezřelá, Bůhví co to jsou zač, většinou stojí na rohu jako žebráci. Ta moje nová banka je solidní. Mají nižší procenta, zato jejich budova se tyčí až do nebes a nahoře majestátně vlaje ohromný prapor - Mother of all Banks. Which Bank? "Commonwealth Bank of Australia" - má to dobrý zvuk. Tady budou mé dolárky v bezpečí - tak to máme my venkované rádi. Státní bance nevěřím. Mají menší stavení a i to se nedávno šeredně zakymácelo. Co teprve ty otřesy v Jižní Austrálii a ve Viktorii? Já chci mít své peníze bezpečně

i proti případnému zemětřesení.

Dveřmi z pancéřovaného skla vcházím do chladné krypty. Zástupy zamyšlených zazobanců zde pokorně postupují ke zpovědnicím pokladen. Je tu jak v chrámu. Posvátné ticho je rušeno jen šustěním bankovek. Uncle Scrooge by jásal nad tou zbožnou atmosférou. Nejdle k okénku. Hledám manažera. Je to pro mne moc důležitý okamžik, celé mé úspory, mé všechno, moje identita zde má být předána k opatrování cizím lidem a já chci vědět co jsou zač (a nejen ty glorifikovaný kasírkyze supermarketu). Určitě jim je jasné jak se takový zákazník cítí - takhle se jim tady obnažit a vydat na milost!

Zastavil jsem prasatou poběhlici s fascikly pod paži: "Psst! Mohu mluvit s ředitelem?" cedím nenápadně koutkem úst, abych zbytečně nebudil pozornost. Hemž se to tu podezřelými charaktery s tékavými očima. Svě potem a krví vydobité úspory neriskuju, nejsem věřejší! "Proč? Co si přejeje?" věnovala mi neosobní pohled přes rameno. Nepřipojil jsem se k jejímu sekretářskému klusu, tak chtě nechtě zastavila cvakot energických jehel. "Já bych si tu s vámi rád ... ehm.. já bych vám tu chtěl vložit ... vlastně otevřít vám ... tedy .. já bych si tu u vás rád otevřel konto." šeptám důvěrně a opatrně se rozhlížejí sundávám ze zad batoh.

Okamžitě se ke mě přitočil nějaký hromotluk, vypadá jak Beagle Boy". Snad tenhle "joint" skutečně nepatří Scroogovi ?? Držím batoh pevně. "Tak to si jdete támhle k okénku, oni vás obslouží, snaží se mne zbavit ta necitelná osoba. Ono té zaměstnankyni je zřejmě jedno, co já jim tady v tom ruksaku přináším. Copak netuší co tam mám?! "Já bych si ale k tomu rád sednul", protestuji, "já vestoje nemůžu, tohle přece není jen tak, vždyť jsou to moje celoživotní ...". "Sednul? Proč? Je vám snad špatně?" hledí na mě dívka nechápavě a do hlasu se jí vkládá podezření. Pak její pohled sjel na ruksak, který křečovitě svírám u těla a v obličeji se jí objevila hrůza. Propisovačka v chvějící se ruce jí zaťukala SOS na "clipboardu".

S prosebným pohledem otočila hlavu a už se ke mě řítí celá tlupa

hrdlořezů ve špatně pasujících oblecích. "Co je? Něco tady neklape?" ptají se řeznickými hlasy. "Chce si sednout!". Podívali se na sebe překvapeně. Zřejmě jsem je vyvedl z rovnováhy. Ne však na dlouho. Hned mě tlačí k mramorové stěně. Odklidili třesoucí se stáfenku ze židle a vtiskli mě do sedadla. "Tak ven s tím.", Stojí okolo mne v půlkruhu, každý jednu ruku pod sakem, nemilosrdně, číhající oči upřené na můj batůžek. Přes záda jim nakukuje zvědavý dav. Sekretářka zmizela. Z pozadí slyším bzučák a ruch běžících nohou. V okénkách sletěly železné mříže. Šustění cenin jakoby utalo. Zpocenými rukama svírám svůj raneček v klíně a netroufám se pohnout. Vim, že na to čekají. (Spatřil jsem černou pažbu pistole pod vyvaleným pupkem pod sakem). Mé zoufalé oči utkvěly na ručičkách hodin na stěně. 15.59.

Tak na tenhle okamžik jsem tedy čekal celý život? Takhle prostě to tady skončí? Vedle plivátka? Ano! Je čas umřít. Půjdu ale jako chlap. Vztyčuji se a se zavřenými očima vrávorám na podlamujících se nohách. Vystrčil jsem alespoň hrud a rozhodil paže, tak jak to znám z obrazů o španělské revoluci. Mramorovou halu třeskla rána a já zcepeněl. Jsem na onom světě.

Otevřel jsem pomalu oči. To zřizenci pustili přede mnou na zem nosítka. "Tak jak je vám, člověče?" nahmatávají mi na krku tep. Rozhlížím se nechápavě. "Dobře. Já si tady jen chtěl.". Zazvonil zvonek. "Tak prosím, všichni ven. Zavíráme. Vy si sedněte venku na labvičku".

Stojím opět na ulici a hledím s pohrdáním na tu šerednou krabici zaclánějící oblohu. "Tudle!" zapichl jsem dva prsty pod nos vrátnému, který mě pozoroval skrz pancéřované dveře. Když vy takhle tady zacházíte se zákazníky, tak já si ty tři stovky dám pod hlavu a budu si na nich ležet. Házím ranec na záda a jde se domů.



Praha plná strašidel

Nemravná Lukrécie a kaplan

Lukrécie byla z těch nemravných dívek, které stávaly v Celetné ulici pod lucernou a vábnily kolemjdoucí k hřichu. Jednoho dne šel ulicí pan kaplan a Lukrécie na něj volala, činice velice smyslné poznámky: "Hej, bobečku, šel sem!"

Kaplan na bobečka dost nerad slyšel a tak se na Lukrécii osopil a vyčetl jí nechvalný způsob jejího života.

Divka se rozesmála a obnažila před duchovní osobou svá řadra. Kaplan se rozlilil, vytáhl krucifix a udeřil jím Lukrécii do hlavy. Nevěstka záupěla a klesla mrtva k zemi.

Když kaplan zjistil k jakým koncům vedla jeho prohlivost, zasténal: "Ó běda, běda!" A svalil se na zem vedle Lukrécie. Srdeční mrtvice.

Nyní v Celetné ulici straší oba. Kaplan se zlobí, šermuje krucifixem a Lukrécie na něj činí nemravné posušky. Strašidla si vůbec nevšimají okolí a jsou zcela zabrána do svého sporu. Přesto doporučujeme držet se v uctivé vzdálenosti od kaplanova krucifixu. Snadno by se mohlo stát, že by se následující půlnoci strašilo ve třech.

O tom, jak vysvobodit kaplana a Lukrécii nic nevíme, nezdá se ovšem, že by jim strašení příliš vadilo.



SPORTOVNÍ ZAJÍMAVOSTI

První fotbalová liga pokračovala v sobotu 19.10. dalším kolem ve kterém se střetla mužstva:

Sparta Praha	-	Slovan Banská Bystrica	- 6 : 0
Inter Bratislava	-	Slovan Bratislava	- 0 : 3
Agro Prešov	-	Sigma Olomouc	- 1 : 1
Baník Ostrava	-	Dukla Praha	- 2 : 0

V čele tabulky je zatím Slovan Bratislava

101. VELKÁ PARDUBICKÁ

V sobotu 12.10. se jela už 101. Velká Pardubická. Průběh byl velice dramatický, protože jezdec ing Váňa, který byl se svým třináctiletým koněm Železníkem na první pozici, spadl při překonávání jedné z překážek. Železník však nejen svému jezdcovi po tomto incidentu neutekl, ale nechal se rychle nasedlat a z poslední pozice na které po pádu byl, se opět proboujel do čela a zvítězil. Je to již čtvrté vítězství tohoto koně i jezdce na Velké Pardubické. Když se novináři podívali nad tím, že kůň po pádu neutekl, jak je obvyklé, ing Váňa poznamenal, že Železník je bojovník, že chtěl za každou cenu vyhrát a proto, že zachoval jinak než je v této situaci obvyklé. Na druhém místě dojel jezdec Chaloupka, který rovněž již čtyřikrát tento závod vyhrál a patří mezi československé nejlepší jezdce všech dob. Jel na čtyřletém Drakovi o kterém se předpokládá, že bude nástupcem Železníka.

AUTOSALON - PRAHA 91

Na Pražském výstavišti, bývalém Parku kultury a oddechu Julia Fučíka, se v těchto dnech koná velice úspěšný "Autosalon - Praha 91", kterého se účastní téměř všichni nejznámější výrobci automobilů. Kromě jiného si mohou návštěvníci prohlédnout dva vozy Formule 1, které jsou součástí expozice. "Autosalon" se koná pod záštitou federálního ministra hospodářství ing. Vladimíra Dlouhého.

ŠESTIDENNÍ NEREGULERNÍ ?

"Ovšledcích rozhodla mafie," řekl ředitel

Ředitelem 66. ročníku Mezinárodní šestidenní motocyklové soutěže v Povážské Bystrici byl Pavol Almáši. Po skončení už třetí motocyklové olympiády v tomto městě, řekl zpravodaj ČTK: "Už dávno před začátkem Šestidenní jsem říkal, že udělám všechno pro to, aby v jejím průběhu šly všechny z minulosti známé boční vlivy stranou. Totiž i na první a druhé Šestidenní byla u nás veřejnost, ale i sami závodníci určitým způsobem podvedení nekorektním jednáním, když se na tratích dělaly věci zakázané, jen aby se za každou cenu vyhrálo. Bohužel, nesetkal jsem se s pochopením jury, pro kterou zde neplatily žádné předpisy a reglementy. Výsledkem toho byl i závěrečný den, kdy se neuskutečnil motokros. Je pravda, že se vyjimečně prášilo, ale myslím si, že po delším sobotním polévání se už mohlo jezdit. Šestidenní v této podobě, v jaké se jela nyní, ztrácl, podle mne, svojí pointu. To není Šestidenní, ale řeknu to, tak jak si myslím - jde o zákulisní, mafiánské řízení. Už jen tolik průvodních motocyklů s kompletním náhradním vybavením, jezdicích současně se závodníky, jak jsme zde viděli, dělá soutěž neregulerní. Dokonce v pátek večer jsem dostal protest, že Švédové a Němci v hlavní soutěži měnili na trati motocykly, což je samozřejmě zakázané a tedy v sobotu se neměli radovat z medailí. Já na to v sobotu upozornil, ale byl jsem osamocen. Bohužel, jak už jsem řekl, jde o pozůstatek z minulosti, kdy jsme se sami nechovali k zahraničním hostům upřímně, naše problémy na trati jsme zakrývali a nyní se nám to vrátilo, jako bumerang.

(vybráno z čs. tisku)

SLUŽBY A SERVIS

Máte-li zájem inserovat v Inserci a v rubrice Služby a servis, zašlete své inzeráty do redakce.

Uveřejnění v Inserci - \$5

Uveřejnění ve Službách - \$10

CUISINE ART CATERING

Pty Ltd

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Veškeré advokátní služby a rady nabízí

WEISS & Co., SOLICITORS

56 Yutong Street, East Sydney, NSW 2010
Telefon: (02) 332 22 55

L. J. HÁJEK

Registered Public Accountant & Tax Agent

poradí a pomůže se starostmi kolem TAX.

Česky a slovensky. Volejte: (02) 546 6629

88 Park Road, KOGARAH BAY, NSW 2217

AUSTRATRONICS

nabízí rychlou a spolehlivou instalaci

AUDIO, VIDEO a

FIRE ALARM SYSTEMS

P. O. BOX 863

KOGARAH NSW 2217

Telefon: (02) 580 5605 Mobile phone: 018 276 185

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"

Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Pty Limited

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

Suite 11 / 83 George Street
PARRAMATTA, NSW 2150

Tel: (02) 891 3533
Fax: (02) 891 5416

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

Prodej a opravy nových i starších psacích strojů. Pro krajanů levněji.

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2148

Tel 5693691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

BONDI REMOVALS**FURNITURE REMOVALS****& STORAGE**

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY

INTERSTATE - OVERSEAS

PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14

Hovoříme česky a slovensky.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník

Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: Haber-Pilot Production
Suite 11/83 George Street
PARRAMATTA, NSW, 2150
tel: 891 6808 fax: 891 5416

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová

Redakční spolupracovníci: Karel Wendt
Marcela Čechová
Jaroslav Kovaříček
Aleš Nebeský
Miloš Ondrášek
Bořek Šindler
Jan Plavec
Karel Šindelář

Výtvarná spolupráce: Česta Borkert

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

Nabízím podnájem v
rodinném domku v
Toongabbie. Příjemné,
prostředí, veškeré pohodlí.
Mladá žena nebo muž,
českého, či slovenského
původu vítáni.
Telefon večer: (02) 631 4786Rád bych se seznámil s
příjemnou, inteligentní ženou,
českého nebo slovenského
původu, kolem padesáti let, se
smyslem pro humor, která má
ráda turistiku a cestování.
Telefon : (02) 534 1117**Ceny letenek do ČSFR
v říjnu a listopadu**Sydney-Praha
a zpět - \$ 1,499
Melbourne-Praha
a zpět - \$ 1,530
z Evropy do Austrálie
a zpět od - \$ 1,870

BOHEMIA TRAVEL

telefon: (03) 510 2474
FAX : (03) 510 2482**UBYTOVÁNÍ**
ve středu Prahy pro 2 - 5 osob ,
35 DM za osobu nabízí:
Marta Charousová
Zlatnická 10-Praha 1
pražský telefon: 231 4954**Aloise Růžičku,**
který se vystěhoval v roce 1968
na Tasmanii, hledá bývalý
spolupracovník z Pražských
kosmetických závodů
Adresa v redakci**AVRO film**
video**ZAJISTÍ :**Video záznamy všeho druhu,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
system (SECAM na PAL.)
převádění rodinných
filmů na video12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586**DYNA ELECTRICS****JERRY TOMICHEK**vyučení elektrikář
(Contr. reg. No. 34751)
nabízí :všechny elektrikářské služby,
jak pro domácnost, tak pro průmysl.Instalace všech druhů zařízení,
včetně stabilního zdroje pro počítače.

Telefon : 631 4786

Knihy všeho druhu,vydané v ČSFR, starší i novější,
podle přání nebo podle zaslanych
seznamů obstarám, zašlu, i další
požadované věci..Jako právník vyřídím vaše
případné záležitosti v ČSFR či
podám potřebné informace.

Adresa:

dr. Rudolf Dočekal
Fřičova 8,
120 00 Praha 2 - ČSFR
tel: 691 1321**UBYTOVÁNÍ V PRAZE**v soukromí v centru pro
2 - 4 osoby. cena 40 DM za
osobu na noc včetně snídaně
Zajistíme odvoz autem
po Praze a okolí.Viktor Mikysek - Šubertova 6
120 00 Praha 2, ČSFR
z Austrálie: 0011 42 2 251546
v Praze: 251546Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

P. Code _____

Tel. _____

Stát _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
Suite 11/ 83 George Street
PARRAMATTA, NSW 2150Předplatné - zaškrtněte
do konce roku 1991 \$ 2.60
Plus první polovina 1992 \$15.60
nebo plus celý rok 1992 \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

**BOHEMIA
TRAVEL**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘIDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

CSA



CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK

FLY CSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196



CONTACT

P.R.I.N.T.I.N.G.

A.C.N. 002 887 23B

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price